

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 22 september 2005

Ö 3417-05

KLAGANDE

TeliaSonera AB, 556103-4249

106 63 Stockholm

Ombud: Advokat CP och jur. kand. AT

SAKEN

Klagan över domvilla

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår TeliaSoneras klagan över domvilla.

YRKANDE I HÖGSTA DOMSTOLEN M.M.

Sedan tvist uppstått mellan TeliaSonera och Hilcourt (Docklands) Limited om skyldighet för TeliaSonera att enligt avtal utföra visst renoveringsarbete på en fastighet i London, hänsköts tvisten till avgörande genom skiljeförfarande där. Skiljedom meddelades den 20 februari 2004. I ett beslut av den 12 augusti 2004 förklarade High Court of Justice, Chancery Division, att Hilcourt hade rätt att få verkställighet av skiljedomen på samma sätt och med samma rättsverkan som en dom eller ett beslut och att dom meddelades

i enlighet med skiljedomen. Hilcourt ansökte därefter vid Svea hovrätt om att avgörandet av High Court of Justice skulle förklaras verkställbart i Sverige i enlighet med Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (Bryssel I-förordningen). I beslut den 31 januari 2005 förklarade hovrätten att beslutet var verkställbart i Sverige (mål Ö 9003-04). Beslutet har vunnit laga kraft.

TeliaSonera har med hänvisning till 59 kap. 1 § första stycket 1 rättegångsbalken yrkat att Högsta domstolen på grund av domvilla undanröjer hovrättens beslut och anfört följande. Hilcourt ansökte om verkställbarhetsförklaring enligt Bryssel I-förordningen, och Svea hovrätt hade därför att pröva sin behörighet endast enligt förordningens regelverk. Den engelska domstolens avgörande avser uppenbart ett skiljeförfarande. Ett sådant avgörande faller inte inom förordningens tillämpningsområde, se art. 1.2 d) i förordningen. Svea hovrätt hade därför inte behörighet att ta upp Hilcourts ansökan och den skulle således ha avvisats på grund av rättegångshinder.

TeliaSonera har yrkat ersättning för rättegångskostnad.

SKÄL

Ett beslut av allmän domstol skall, om det har vunnit laga kraft, undanröjas på grund av domvilla, om målet har tagits upp trots att det har förelegat ett rättegångshinder som högre rätt haft att beakta självmant vid ett överklagande (59 kap. 1 § första stycket 1 och 4 § rättegångsbalken).

Svea hovrätt har i sitt beslut meddelat en förklaring om verkställbarhet. Beslutet får anses utgöra ett avgörande som i och för sig kan bli föremål för

klagan över domvilla (jfr 8 § lagen 2002:460 med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av vissa utländska avgöranden).

Av art. 39.1 och bilaga II till Bryssel I-förordningen följer att det ankom på Svea hovrätt att pröva om förutsättningar förelåg för att bifalla Hilcourts ansökan om att den engelska domstolens beslut skulle förklaras vara verkställbart här i landet. Frågan om sådana förutsättningar förelåg utgjorde inte något spørsmål om rättegångshinder utan rörde själva saken i ärendet. Något rättegångshinder på grund av hovrättens bristande behörighet har alltså inte förelegat. TeliaSonera har inte åberopat någon annan grund för en prövning i extraordinär ordning. Bolagets talan skall därför lämnas utan bifall.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Regner, Pripp (referent),
Lundius och Nyström
Föredragande revisionssekreterare: Riberdahl